

Heimwee naar jou

ANGELIQUE VAN DONGEN

Heimwee naar jou

UITGEVERIJ GLB

Colofon

Copyright © 2023 voor deze uitgave

Uitgeverij Grote Letter Bibliotheek, Deventer

ISBN 9789036440363

NUR 343

Gedrukt op papier met FSC-certificaat

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Uitgeverij Grote Letter Bibliotheek, Postbus 583, 7400 AN Deventer

Deze uitgave kwam tot stand in samenwerking met Uitgeverij ClusterEffect / Ellessy

© 2022 Angelique van Dongen

Alle rechten voorbehouden

Voor meer informatie of bestellen

www.boekenmetgroteletters.nl

*“Het geheim van het leven is om zeven keer
te vallen en acht keer op te staan”*

Paulo Coelho

‘Mam, relax!’ probeerde Maud haar moeder tot kalmte te manen. ‘De taxi zal vast zo voor rijden en ons wegbrengen. We zijn ruim op tijd voor onze vlucht.’

‘Je kunt tegenwoordig niet op tijd genoeg zijn met al die problemen op Schiphol,’ mopperde haar moeder. ‘We kunnen het ons echt niet permitteren het vliegtuig te missen. Oh help, stel dat niemand van ons op tijd bij de bruiloft aanwezig is morgen. Arme Guus, dan is hij daar helemaal alleen op de mooiste dag van zijn leven!’

‘Sandra, stop eens met zo dramatisch te doen,’ bromde Pieter, haar echtgenoot die als geen ander wist hoe zijn vrouw in stressvolle situaties kon zijn.

‘Ja, pap heeft gelijk,’ viel Maud hem bij. ‘Je ziet altijd beren op de weg. De taxi hebben we pas voor over een half uur besproken. Stel nou dat in het ergste geval we het vliegtuig missen en Guus zou moeten trouwen zonder zijn familie, gaat er dan iemand dood?’

Haar vader gaf haar een vette knipoog. Maud en hij waren twee handen op één buik, zeker in dit soort situaties.

‘Je weet niet waar je het over hebt,’ sneerde haar moeder en schoof voor de dertigste keer in een kwartier tijd het gordijn opzij om te kijken of ze al een taxi de straat in zag rijden.

‘Waarom? Omdat ik geen vriend heb?’ vroeg Maud.

Ze was vijfendertig en afgezien van een paar kortstondige relaties had ze de laatste vijf jaar geen serieuze man meer in haar leven gehad. Niet dat het een bewuste keus was, maar ze kwam gewoon de ware nergens tegen. Ze had er zich bij neergelegd en genoot van haar leven zoals het was. Zo nu en dan had ze een one night stand om haar seksuele verlangens te bevredigen, maar verder dan dat kwam ze de laatste jaren niet meer. Haar moeder had er meer moeite mee en wierp het zodra er een opening was op het woord dat het tijd werd dat ze serieuzer werd en aan haar toekomst dacht.

‘Hé, laten we het gezellig houden,’ schipperde Pieter die de bui al aan voelde komen. Ze zouden nog een aantal dagen veel bij elkaar in de buurt doorbrengen, dus hier was niemand bij gebaat.

‘Schat, heb jij de paspoorten?’ vroeg Sandra.

‘Ja, die heb ik, net zoals vijf minuten geleden toen je het vroeg,’ zuchtte hij.

‘Mam, kom op. Alles komt goed. Het enige wat wij hoeven te doen is naar Londen vliegen en daarna bij de ouders van Charlie zien te komen,’ probeerde Maud nogmaals haar moeder te kalmeren. Ze wist dat het kansloos was. Ze had nu al spijt dat ze toegezegd had om samen met hen naar Londen te vliegen. Ze was liever op eigen gelegenheid gegaan. Na een kwartier in het huis bij haar ouders, wist ze weer precies waarom. Ben was slimmer geweest. Hij was al twee dagen eerder naar Londen vertrokken met zijn vrouw Liselotte en hun twee dochters van vier en zes. Hij had bedankt voor de uitnodiging om ook bij de schoonouders van Charlie te logeren en had een hotel geboekt in het centrum van Londen om daar eerst een paar dagen leuke dingen te doen met zijn gezin. Hij had groot gelijk, dacht Maud.

Guus was het oudste kind van hun gezin met drie kinderen. Op zijn achtendertigste was hij met een paar vrienden naar Londen gegaan om wat dagen te genieten. Daar was hij Charlie tegen het lijf gelopen in een pub en smoorverliefd geraakt. Ze kregen een relatie maar hielden het allebei niet lang vol om een relatie op afstand te hebben. Aangezien Charlie niet van plan was haar luxeleventje in Londen op te geven, besloot

Guus daar heen te verhuizen. Zijn schoonvader was eigenaar van een vastgoedconcern wat zakendeed over de hele wereld. Hij had Guus aangesteld als CEO in het bedrijf. Hij vloog de wereld over, maar was nergens zo graag thuis als in Londen. Na een tijd bij schoonouders gewoond te hebben, verhuisden Charlie en hij naar hun eigen optrek aan de rand van Londen. Een megagrote villa met tien slaapkamers, drie badkamers en personeel. Na een grote verbouwing had hij Charlie ten huwelijk gevraagd en morgen was dan eindelijk de grote dag. Zijn schoonouders hadden een huis wat drie keer zo groot was als dat van hen met een prachtige tuin. Al snel werd besloten dat de bruiloft daar plaats zou vinden en dat de familie van Guus bij hen kon verblijven. Alleen Ben besloot anders.

‘Oh, daar is de taxi, gelukkig,’ zei Sandra en pakte zenuwachtig haar jas. ‘Hebben we alles ingepakt?’

‘Zeker,’ zei Pieter geduldig deze keer. ‘We hebben zes keer de koffers weer open en dichtgedaan en gecontroleerd. Alles zat er vijf minuten geleden nog in.’

‘Ik zal blij zijn als ik er ben,’ zuchtte ze.

‘Anders ik wel,’ prevelde Maud in de hoop dat haar moeder het niet hoorde. Ze had een

lieve moeder, daar niet van, maar in stressvolle situaties werd ze een compleet ander mens. Ze wilde graag leven zoals het in andermans ogen hoorde, iets waar Maud zelf allergisch voor was. Dat haar moeder zo was, daar kon Maud niet zo goed mee omgaan. Gelukkig hoefde ze dat tegenwoordig ook niet zo vaak meer. Sinds ze op zichzelf woonde, kwam ze hooguit eens per maand bij haar ouders én wanneer het kerst was. Maud stond ook op en pakte haar kleine koffer, die in de gang stond.

‘Is dat alles?’ vroeg haar moeder, naar de koffer knikkend.

‘Ja, hij trouwt één dag, toch geen zeven? Daar zit mijn jurk in, mijn pumps, make-up en wat reserve ondergoed. En oh ja, mijn tandenborstel. Overmorgen ga ik weer naar huis, dus waarom zou ik een hutkoffer mee moeten nemen?’ vroeg Maud.

‘Stel dat die jurk kapotgaat of je schoenen? Je moet goed voor de dag komen morgen, hoor. Volgens mij komen er alleen maar van die rijke mensen. Je wil toch niet uit de toon vallen?’

‘Wat kan mij dat nu schelen? Wil jij beweren dat mijn jurk niet voldoet aan de eisen voor het trouwfeest van mijn broer?’ vroeg Maud scherp.

‘Nee, dat bedoelt je moeder niet. Je ziet er altijd prachtig uit. Kom, dames, geen gekibbel meer. Hup, in de taxi, anders zijn we straks alsnog te laat,’ zei Pieter en duwde hen richting de voordeur.

Eenmaal op Schiphol verliep alles vlot. Binnen de kortste keren waren ze door de douane. Ze hadden nog ruimschoots de tijd om een kop koffie te drinken. Maud vond het altijd heerlijk om hier te zijn. Hier lag letterlijk de hele wereld aan je voeten. Ze hield van reizen en deed dat ook regelmatig. Ze had sinds vijf jaar haar eigen bedrijf als eventplanner. Na een opbouw van een paar jaar, liep haar bedrijf inmiddels erg goed en trakteerde ze zichzelf regelmatig op een welverdiende vakantie. Ze werkte hard en was perfectionistisch in wat ze deed. Alleen in de coronatijd was het zwaar geweest. Niets mocht en ook haar bedrijf leed eronder maar toch was ze creatief geweest in het bedenken van online evenementen op allerlei gebieden. Dat was het laatste jaar weer prima verlopen. Nu alles weer mocht, kon ze het nauwelijks bijbenen. Soms dacht ze eraan om personeel in dienst te nemen, maar dan zou ze haar eigenheid kwijtraken; iets wat haar juist zo uniek maakte in wat ze deed. Haar vrien-

dinnen Stine en Vera mopperden wel eens dat ze te hard werkte en ze elkaar te weinig zagen, maar ze zag het zelf niet als werk. Eerder een uit de hand gelopen hobby. Hoe dan ook, nu was ze een paar dagen vrij voor de bruiloft van haar broer en ging ze eens kijken hoe die hun zaakjes geregeld hadden voor de grote dag. Haar moeder was in het begin teleurgesteld geweest dat Guus zijn zus niet gevraagd had om zijn bruiloft te organiseren, maar Maud was blij dat hij dat niet had gedaan. Ze organiseerde van alles; soms bruiloften en babyshowers die tegenwoordig in waren, tuinfeesten en grotendeels bedrijfsfeesten. Dat was ook wat ze het leukste vond. Bruiloften en babyshowers waren niet persé haar ding, maar als een bekende het vroeg wilde ze daar wel een uitzondering voor maken. Behalve voor haar broer en de welgestelde familie van Charlie. Ze moest er niet aan denken dat er dan iets mis zou gaan en het haar verantwoording was. Bovendien kende ze Londen niet goed genoeg om te weten wat ze waar moest regelen. Haar broer en schoonzus hadden een weddingplanner ingehuurd. Ze was benieuwd naar een Engelse bruiloft.

‘Stil, ze roepen iets om. Dat is vast dat onze vlucht gecancelled is,’ zei Sandra in paniek.